

serad med sin kontenans", skriver Ekeblad. "Tant Louise (Sparre) var hennes beskyddare av deras (hennes och Essens) konversation, samt några andra. Man åt partivis, som började genast vid ankomsten till supén hos kungen, vilket hjälpte Augusta från det tvång, som eljest uppstått."

Den 24 lär, enligt Ekeblad, bandet snart lösas. "Dock har man anledning tro, att de å båda sidor behålla vänskapen i hjärtat, fast anständigheten fordrar en annan conduit." Augusta "synes mycket litet i sällskap, och de, som ser Essen hos De Geer, säger, att hans empressement för sin fästmö ej är den mest ivriga". De blevo emellertid gifta.

Kungens förbittring mot Ribbing — han hade lovat, att denne vid tillfälle skulle få umgälla brottet — vållade modern sorg. Eva Löwen kände Majestätet och insåg, att sonens lycka nu stod på svaga fötter. "Därtill tager hennes charmer dagligen utav", säger Ekeblad, "så att hon i mycket innan kort kan tävla med Malin Strokirch." Enligt ryktet ämnar hon fly till landet för att få ro.

Den 27 mars är bulletinen om Augusta mörkare. Hon ser, då hon någon gång visar sig på supéer, hjärtligen bedrövad ut och döljer ej, att hon lider. "Hos sin man har hon ingen appui att vänta, helst hans affärer äro sådana, att utom den dåliga mission han innehar kan han ej subsistera", varför hon nu måste sätta till av sina egna medel. Sönerna Gustaf Fredrik och Carl Axel Löwenhielm hade återkommit till Sverige och fordrade moderns *soin*. "Allt detta sammanlagt gör hennes liv tungt nog", fortsätter Ekeblad, men det är överallt detsamma. "Vart jag